

Sobrančan

NOVINY OBČANOV MESTA SOBANCE

Z ROKOVANÍ MESTSKÉHO ZASTUPITEĽSTVA V SOBENCIACH

Mestské zastupiteľstvo v Sobranciach (ďalej MsZ) sa v tomto roku zišlo na svojom prvom mimoriadnom zasadnutí dňa 27. januára 2010. Programom rokovania bolo schválenie žiadosti o nenávratný finančný príspevok v rámci výzvy ROP – 4.1c -2009/01 za účelom realizácie projektu „Sobrance – Infraštruktúra“. MsZ schválilo svojím uznesením č.1 predloženie žiadosti, zabezpečenie realizácie projektu po schválení žiadosti o NFP, financovanie projektu vo výške 5 % celkových oprávnených nákladov na projekt vo výške 57.000,- € a prevádzkovanie vodohospodárskej infraštruktúry, ktorá je predmetom projektu po celú dobu platnosti zmluvy o poskytnutí NFP.

Cieľom tohto projektu je zabezpečiť pre rómsku komunitu v časti Gorkého ul., Hollého ul. a Michalovská ulica výstavbu vodovodu, kanalizácie, ciest, chodníkov a verejného osvetlenia. Za toto uznesenie hlasovali všetci trinásť poslanci MsZ. MsZ svojím uznesením č. 2 zriadilo komisiu v zložení JUDr. Brandabura, MUDr. Klamo, JUDr. Kozma, Ing. Mihalovič a Ing. Ludovít Mitro, ktorej úlohou je preskúmanie nákladov na realizáciu projektu „Sobrance – Infraštruktúra“.

V poslednom bode svojho zasadnutia MsZ uznesením č. 3 schválilo dotáciu pre Regionálnu nemocnicu Sobrance n. o. vo výške 3.650,-€ na prevádzkové náklady z odpredaja majetku mesta.

39. riadne zasadnutie MsZ sa konalo dňa 22. februára 2010. Na programe boli interpelácie poslancov, prerokovanie správ o činnosti: Mestského úradu, ktorú predkladal jeho prednosta JUDr. Ladislav Brandabura, Mestského kultúrneho strediska, ktorú predkladala jeho riaditeľka Mgr. Alica Šabáková a správa o činnosti komunitných sociálnych pracovníkov, tú predkladal primátor mesta. Ďalším bodom rokovania bolo predloženie žiadosti o nenávratný finančný príspevok pre operačný program Zamestnanosť a sociálna inklúzia, ktorým by sme pokračovali v komunitnej činnosti v ďalších dvoch rokoch. MsZ schválilo Komunitný plán sociálnych služieb mesta Sobrance

na roky 2010 – 2015, vzalo na vedomie správu o investičnej činnosti v meste, ktorá bola objemom preinvestovaných finančných prostriedkov a počtom investičných akcií jednou z najväčších v histórii mesta. Schváleným Všeobecne záväzným nariadením MsZ č. 1/2010 o určení školských obvodov v meste Sobrance sa do nášho školského obvodu dostali obce Kristy a Závadka.

MsZ prerokovalo a vzalo na vedomie správu o kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra mesta Sobrance JUDr. Kozmu za rok 2009 a informatívnu správu z vykonaných kontrol hlavným kontrolórom mesta Sobrance. V bode „Rôzne“ MsZ schválilo obstaranie ÚPN mesta Sobrance – Zmeny a doplnky č. 1 na náklady a žiadosť vlastníka pozemkov na výstavbu fotovoltaikej elektrárne. Za uznesenie hlasovali všetci prítomní poslanci. V bode „B/ rôzne“ poslanci vzali na vedomie správu o vykonaných rozpočtových opatreniach primátora mesta za rok 2009 a na návrh poslanca, predsedu finančnej komisie MUDr. Juraja Klama s účinnosťou od 15.3.2010 vypustili § 17 – Schvaľovanie zmeny rozpočtu primátorom zo Zásad rozpočtového procesu Mesta Sobrance, čím od účinnosti tohto uznesenia každá zmena rozpočtu nielen navýšenia celkových príjmov alebo výdavkov bude len v kompetencii MsZ. Za toto uznesenie hlasovalo sedem poslancov a piati sa zdržali hlasovania, čím uznesenie bolo schválené. Bod „C/ rôzne“ primátor stiahol z rokovania a bude prerokovaný na najbližšom jeho zasadnutí, lebo v tom čase už bola účinná novela zákona o službách zamestnanosti. Tento bod rokovania vyplynul z pokračovania v činnosti komunitných pracovníkov od skončenia prebiehajúceho projektu 31. marca 2010 do doby schválenia novej žiadosti o NFP, ako bolo uvedené vyššie, aby nenastalo vákuum, že túto činnosť nebude mať kto vykonávať. Keďže novela zákona o službách zamestnanosti umožňuje mestu požiadať o príspevok na podporu regionálnej a miestnej za-

pokračovanie na strane 2

AKTUALITY

Zápis detí do 1. ročníka ZŠ

Na základných školách v našom meste sa 15.1.2010 konal slávnostný zápis budúcich prvákov na školský rok 2010/2011. Stalo už tradíciou, že budúcich prvákov vítajú slávnostným spôsobom, aby prvé kontakty so školou zanechali u detí čo najlepšie dojmy. Pre všetkých prítomných bol pripravený

kultúrny program, v ktorom žiaci predviedli, čo sa už zatiaľ naučili v škole, ale aj v krúžkovej činnosti. Budúcim prvákom želáme, aby čas, kým budú čakať na svoj začiatok vo „veľkej“ škole, ubehol čo najrýchlejšie.

Darovali prístroj nemocnici

Vďaka vedeniu Regionálnej nemocnice Sobrance, n.o. pribudol do jej vybavenia nový rehabilitačný prístroj v hodnote 4 tisíc eur ako dar od Nadácie Jednota COOP. Tento multifunkčný kombinovaný prístroj skvalitní rehabilitačné procedúry. Môže liečiť naraz dvoch pacientov elektro liečbou a tretieho vyšetriť ultrazvukom. Tým by sa mali skrátiť čakacie doby na vyšetrenie. Zatiaľ ho využívajú v rehabilitačnej ambulancii Liečebne dlhodobo chorých, no poslúži aj pacientom po cievnej mozgovej príhode a pacientom s ochoreniami pohybového aparátu, svalov, chrbtice a pri liečbe poúrazových a pooperačných stavov.

Z ROKOVANÍ MESTSKÉHO ZASTUPITEĽSTVA V SOBRANCIACH

pokračovanie zo strany 1

metnností, podáme žiadosť o príspevok na dvoch pracovníkov spĺňajúcich podmienky zákona.

V bode „D/ rôzne“ MsZ rozhodlo o pridelení dotácií z rozpočtu mesta na rok 2010 týmto subjektom – žiadateľom:

- Volejbalový klub Slávia Sobrance 6.000,- €
- Združenie kresťanských seniorov Slovenska, Sobrance 300,- €
- Stolnotenový klub Slávia Sobrance 700,- €
- First Yacht Club Sobrance 2.000,- €
- Jacht klub Sobrance 2.000,- €
- Gréckokatolícka cirkev, farnosť Sobrance 1.300,- €
- Pravoslávna cirkev, farnosť Sobrance 1.000,- €
- Rímskokatolícka cirkev, farnosť Sobrance 1.300,- €

Neschválené žiadosti z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov a spĺňajúce podmienky VZN o poskytovaní dotácií z rozpočtu mesta Sobrance MsZ odporučilo riešiť primátorovi mesta z objemu jemu vyčleneného v rozpočte.

V bode „F/ rôzne“ nájom nebytových priestorov MsZ predĺžilo nájom MUDr. Heimovej, Tyršova ul. na dobu neurčitú a vypísanie verejnej obchodnej súťaže na prenájom priestorov /garáž/ v Dome služieb a neschválilo predĺženie nájmu pre p. Kostičáka.

V bode „G/ rôzne“ nájom pozemkov MsZ schválilo predĺženie zmluvy o dočasnom nájme pozemkov na umiestnenie reklamných panelov pre spoločnosť Hemiko s.r.o. a euro AKW s.r.o.

V bode „H/ rôzne“ predaj nehnuteľnosti Msz schválilo odpredaj pozemku na Ul. Tyršovej (skupinové garáže) pre p. Bc.

Apjarovú a odpredaj pozemku na Ul. Tyršovej pre p. Rakáča.

V závere zasadnutia ešte prijalo uznesenie č. 20, ktorým MsZ ako svojim stanoviskom k nerozdelenému, resp. nevysporiadanému výsledku hospodárenia minulých období, ktorý bol zistený pri prácach na záverečnom účte za rok 2008, konštatovalo, že nedošlo k neoprávnenému poklesu finančných prostriedkov v účtovnej jednotke Mesto – Mestský úrad.

Posledným prijatým uznesením č. 21 MsZ schválilo komisiu na transformáciu Mestského kultúrneho strediska a Centra voľného času Zvonček v zložení: JUDr. Brandabura, Mgr. Šabáková, Mgr. Kapláčová, Mgr. Kozmová, P. Kačur, Mgr. Potucký a Mgr. Klamo.

JUDr. Ladislav Brandabura
prednosta MsÚ

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

Za rok 2009 boli v meste Sobrance na úseku evidencie obyvateľstva zaznamenané takéto zmeny:

- k trvalému pobytu bolo prihlásených 80 občanov
- z trvalého pobytu sa odhlásilo 132 občanov
- k prechodnému pobytu sa prihlásilo 19 občanov
- narodilo sa 64 detí
- zomrelo 58 občanov

Celkový počet obyvateľov v meste k 31.12.2009 bol 6045.

DUBNICKÝ TECHNOLOGICKÝ INŠTITÚT

V minulom školskom roku sme v Sobrančiach otvorili Vysoškú školu – Dubnický

technologický inštitút (DTI). Je to súkromná vysoká škola, ktorá vznikla uznesením Vlády SR z 1. marca 2006. Po vyjadrení Akreditačnej komisie bolo priznané tejto fakulte udeľovať akademický titul bakalár (Bc.) Absolvent prvého stupňa vysokoškolského vzdelávania je spôsobilý podľa dosiahnutého stupňa odborného

vzdelania vykonávať profesiu učiteľa - majstra odbornej výchovy odborného praktického výcviku a ďalších praktických zručností profesionálnych predmetov na stredných odborných učilištiach a stredných odborných školách. Môže tiež vykonávať funkciu administratívno-technického pracovníka pre zabezpečovanie praktického vyučovania v odbornom vzdelávaní. Absolvent DTI však nájde uplatnenie aj v iných profesiách, kde sa pracuje s ľuďmi a kde sa vyžaduje prvý stupeň vysokoškolského vzdelania v mimoškolskej činnosti s mládežou, či v štátnej správe, samospráve, v armáde, polícii a podobne.

Pracovisko DTI v Sobrančiach sa nachádza v priestoroch Základnej školy Komenského 12 (Nová škola) a vyučujúcimi sú akreditovaní vysokoškolskí učiteľia DTI a iných spolupracujúcich vysokých škôl. Viac informácií o prijímacom konaní a o podmienkach prijatia poskytnie záujemcom Mgr. Tatiana Džurínová, alebo ich možno nájsť na internetovej adrese školy www.dti.sk, a o stredisku v Sobrančiach www.pastel.sk/dti. Počet študentov v prvom ročníku dokázal, že v našom Zemplínskom regióne majú ľudia o toto štúdium veľký záujem a chcú dokázať, že šancu študovať využijú.

Ples Sobrančanov sa niesol v znamení mágie

AKO SOBRANČANIA PLESALI...

Pre začiatok čohokoľvek, čo má pre vás veľký význam, je mimoriadne dôležitý správne zvolený dátum. A práve tým bol 30. január 2010. Pýtate sa na čo? Na usporiadanie Plesu Sobrančanov, ktorý sa niesol v znamení čísla 13, pretože to bol jeho 13. ročník.

Číslo mali odpradáva svoj magický význam. Veľa ľudí sa čísla 13 bojí, ale plesajúci hostia prelomili jeho mýtus a práve tento ročník bol plesom, na ktorý budeme určite dlho spomínať. Možno to bola mágia, možno to bolo len tým, že sa na správnom mieste stretli ľudia, ktorí sa chceli zabaviť a zatancovať si. K dobrej nálade určite prispeli

aj výborní hostia, medzi ktorými tohto roku vynikla ženská krása. Parket patrilo tanečnej skupine BELIZ a jej orientálne tanečnice predviedli svoje nevšedné tanečné umenie, ktoré všetci ocenili obrovským potleskom. Keďže to bola magická noc, nesmelo chýbať ani prekvapenie. V tento deň nám ho pripravila príroda v hojnej snehovej nádielke, v dôsledku čoho nám chýbal na nejakú chvíľu elektrický prúd. Prítomní hostia to však ani nezaregistrovali, pretože práve vtedy už Ľudová hudba Ondreja Kandráča svojim vynikajúcim vystúpením pozývala na tanečný parket ľudí, ktorí sa chcú

zabávať. V spoločnosti týchto obľúbených hudobníkov si všetci prítomní nielen zatancovali, ale aj zaspievali.

Počas celého plesu sa výborne zabávali aj pozvaní hostia, medzi ktorými nechýbal podpredseda NR SR Tibor Cabaj, či štátny tajomník MH SR Jaroslav Jaduš. Spestrením bola aj tombola, pri ktorej si účastníci plesu vyskúšali svoje magické schopnosti. Tí, ktorí vyhrali, boli spokojní a ani chvíľu nepochybovali, že to bolo práve tou magickou 13. Veríme, že zážitky z tohtoročného plesu vás inšpirovali a my sa už teraz tešíme na vašu účasť na 14. ročníku Plesu Sobrančanov.

- mKa -

FAŠIANGY, TURICE...

Fašiangy - symbol veselosti, zábavy, hodovania a pitia. V minulosti sa fašiangy oslavovali hravosťou. Neboli žiadne predpisy, žiadne tresty, spytovanie svedomia, žiadne pôsty. Naopak z komôr zmizlo veľa mäsa, veľa pitia. V tomto období sa odohrávalo veľa akcií - svadby, zabíjačky, tanečné zábavy. Každú nedelu sa konali tanečné bály alebo zábavy. A na záver potom prišla tá najväčšia, koniec fašiangov so sprievodom, s obchádzaním domov a neodmysliteľným pochovávaním basy. Také boli fašiangy v minulosti a také sú v niektorých regiónoch Slovenska i dnes.

Aj Sobrance majú svoju fašiangovú tradíciu. Vo štvrtok 11. 2. 2010 žiaci ZUŠ v Sobranciach pripravili pre obyvateľov nášho mesta zábavný program, v ktorom predstavili fašiangy na Zemplíne. V sobotu 13. februára sa našim mestom prechádzal nielen starý známy

„slameňák“, ale aj jeho pomocníci v maskách. Hlavný gazda mesta, Pavol Džurina, slávnostne otvoril a dal povolenie k celodenným fašiangovým oslavám. Sobrančania sa zúčastnili tradičnej zemplínskej zabíjačky s ochutnávkou typických zabíjačkových jedál. Kuchári nachystali výborné špeciality, medzi ktorými nechýbali jaternice, klobásky, pečeň, ale aj zemiakové lokše, či sladké fánky. Všetko prítomným veľmi chutilo.

V sobotu k dobrej nálade prispelo aj vystúpenie folklórnych speváckych skupín. Z Lekároviec k nám zavítala mužská spevácka skupina Užane, z Bežoviec ženská spevácka skupina Bežovčanka a nechýbali ani hostia - ženská spevácka skupina Zaryčanka. Speváčky svoje vystúpenie „okorenili“ aj maskami. Veselá nálada sa preniesla aj na fašiangových hostí z Poľska. Z nášho partnerského mesta Lubaczow k nám zavítal jeho primátor Jerzy Zajac, ktorý všetkých prítomných pozdravil a pochválil nás za to, že udržujeme tradície svojho regiónu. Počas celého dňa sa Sobrančania zabávali a pripomínali si staré dobré zvyky, ktoré sa v našich končinách tradujú z generácie na generáciu až dodnes. - mKa -

MDŽ 2010

Svitá!
Polovica národa je na nohách.
A muži?
Vykradli stánky plné ruží.
A ženy?
Ruže zmenili na úsmevy.
Rozdávali ich každému
aj mladému aj starému,
bolo ich vidieť na ulici,
v obchodoch, školách,
v nemocnici ...

Aj dôchodkyňa - starenka
vám vpletie úsmev do vienka,
keď skutok v drobnej kytičke
priloží k svojim spomienkam...

Všetko najlepšie!

Ďusi a rada Sobrančana

V DOMOVE DÔCHODCOV OSLAVOVALI MDŽ

MDŽ je sviatok, ktorý má už 100-ročnú tradíciu. V posledných rokoch sa akosi vytratil, pretože ustúpil oslavám iných sviatkov. Znovu si však našiel cestu späť.

Aj v Sobranciach bola zorganizovaná akcia pri príležitosti tohto sviatku. V domove dôchodcov sa všetkým prítomným ženám prihovril primátor mesta Pavol Džurina a daroval im hneď niekoľko darčiekov. Prvým bolo odovzdanie cien, ktoré im darovali účastníci Plesu Sobrančanov. Druhým boli kvietok a pekné slová, ktoré vyčarili ženám vďačné úsmevy na tvárach. Veľmi pekným zážitkom pre všetkých bolo vystúpenie žiakov Novej školy, ktorí svojimi básničkami, pesničkami a tancom vyčarili aj nejakú šťastnú slzičku. Celé stretnutie sa nieslo vo sviatočnej atmosfére, ktorá bola umocnená srdečným potleskom. Bolo pekné vidieť, že maličkosti nám robia najväčšie radosti. A niekedy akoby sme zabudli, že náš život je zložený z maličkostí, ktoré ho robia šťastným a výnimočným. -mKa-

UŽ JETU

Budze hudba, budze paska
aj baranok maslovi,
cvikla s chrinom a kolbaska,
može aj ancug novi.

Už tizdzeň krešlu pisanki,
šovdra še u harčku mača,
parfin mam dzeš u geročku,
no nemam išče korbača.

Ňepametam bim dakedi
zbirav prutki na korbač,
bo po takim vipasaňu
znam, že furt buv doma plač.

Šak mi mame čistu vodu,
švižu, co aj viľiči.
Kec z ňov dzivku oblejeme,
cholem fajne zakviči.

Žebi čuľi šicki ludze,
ňezabuli na zviki,
bo pomali še vitraca
- do frasovej kariki!

Naj še jar u povnej kraše
na Velku noc prejaví,
naj vas každi po skrišeňu
„Christos voskres!“ pozdraví.

Budzce zdravi, dobri, čisti,
jag ňebočko belavi.
Lasku ňigda ňesanujce,
bo bez nej svet chmuraví.

Vaš Ďusi

28. MAREC

DEŇ, KTORÝ PATRÍ VŠETKÝM UČITEĽOM

Naozaj, je to tak, že všetko okolo, nám môže iba pomôcť pri poznávaní tohto sveta, ale najprv sme na rade my sami – čo a ako sa naučíme. A pravdepodobne aj na to myslel už pred tisícami rokov antický filozof Seneca, keď povedal: „Nikto sa nestáva múdrom len náhodou.“ Práve poslaním školy je, aby vedomosti, poznanie, skúsenosti nevychádzali z náhody, ale aby ste presne vedeli, čo, kedy a akým spôsobom chcete dosiahnuť. V jednoduchých Senecových myšlienkach je zahrnutý princíp vzdelávania. Nasledovné slová nechcem použiť ako otrepanú frázu. Byť učiteľom nie je práca, byť učiteľom je životným poslaním. Základom povolania pedagóga sú hodnoty overené časom. Pravda a láska. Pravda k podstate poznania ľudského bytia a láska k povolaniu pedagóga, láska k dieťaťu, ktorému pripravujete miesto v živote a v budúcnosti.

Nedávno som v jednom školskom časopise čítal výsledky ankety, v ktorej žiaci odpovedali na otázku: Aký by mal byť ideálny pedagóg? Mnohé boli zaujímavé a často sa opakovali. Ideálny učiteľ by mal byť podľa žiakov múdry, spravodlivý, tvorivý, schopný vypočít si žiakov a pomôcť im, priateľský a mal by mať zmysel pre humor. K týmto odpovediam by sme mohli pridať ešte ďalšie. Mal by byť obetavý a tolerantný. Mal by dokázať u žiakov a študentov rozvíjať sociálne a komunikačné schopnosti a vedieť spolupracovať s inými, budovať vzťahy a riešiť problémy.

Možno by sme všetky tieto požiadavky mohli zhrnúť do jednej vety: Ideálny učiteľ alebo vychovávateľ by mal byť človek, ktorý hľadá pravdu a učí ju hľadať aj svojich žiakov.

Ján Amos Komenský, ktorého narodenie sme si pripomenuli, už pred štyrmi storočiami tvrdil: „Učiteľ musí byť ako horiaca pochodeň, ktorá zapaluje.“

Vážené pani učiteľky, vážení páni učiteľia, chcel by som sa Vám poďakovať, že ste sa stali pre svojich žiakov úspešnými a neúnavnými hľadačmi pravdy a svetla na ceste ich poznania. Vám, ktorí si svoje roky práce pripomínate možno aj každý deň, ďakujeme, že ste svoj život „zasvätili“ deťom a oni napredujú vo svojom živote aj vďaka vašej trpezlivosti a neúnavnosti.

Želám Vám veľa zdravia, pohody, lásky a tvorivých síl do ďalšieho života.

Pavol Džurina, primátor mesta

Istý človek nevedel čítať ani písať. Často sledoval ľudí s okuliarmi, ako čítajú knihy. Pomyslel si: „Keď budem mať okuliare, budem vedieť čítať“. Pobral sa preto do mesta k optikovi a požiadal ho o okuliare na čítanie. Obchodník mu dal rôzne okuliare a knihu. Človek všetky vyskúšal a povedal: „Tvoje okuliare sú mi nanič“. „Možno, že nevieš čítať“, namietol obchodník. „Neviem. Preto si chcem kúpiť okuliare, aby som mohol čítať ako ostatní“. Obchodník sa ledva zdržal smiechu a vysvetlil kupujúcemu: „Okuliare nikoho nenaučia čítať a písať. Pomôžu len, aby si lepšie videl. Čítať a písať sa musíš naučiť sám“. Pre učiteľa je dôležité, aby deťom nedával „okuliare“, ale naozaj ich naučil čítať. A ako si na školu a „svoje deti“ spomína pani učiteľka, ktorá celý svoj život venovala deťom, ich výchove a vzdelávaniu? Spomienky v nej nevyvolali nostalgiu, ale energiu, ktorej má vo svojich 91 rokoch na rozdávanie.

Ako si spomínate na svoje „školské deti“? Stále som im hovorila „moje deti“ a verte mi, takto to zostalo dodnes. V celej svojej učiteľskej praxi som učila tak, že som svojim študentom hovorila vždy pravdu. Učila som ich s veľkou láskou a dávala som im pocit, ktorý bol pravdivý. A to ten, že ich mám rada. Vždy po vyučovaní som vzala niekoľkých žiakov a chcela som, aby sa učili v škole a riešila som úlohy spolu s nimi. Podľa toho, ako „rýchlo“ sa učili som vedela, ktoré dieťa aké je a koľko môjho času potrebuje. Chcela som im dať, ako sa zvykne hovoriť, základ, na ktorom budú budovať a stále som im opakovala „učte sa a budte múdrejší ako ja“, pretože svet ide rýchlo dopredu a „nezabúdajte, že koľko rečí vieš, toľko ráz si človekom“. Nemyslela som si však, že toľko ľudí vycestuje do zahraničia, ale bola som presvedčená, že človek musí cudziu reč ovládať.

Chýba vám škola? Musím povedať pravdu, že aj po toľkých rokoch mi škola chýba. Počas rokov na dôchodku som si uvedomila, ako „rýchlo“ som žila. Rokmi človek zmúdreje a teraz viem, že by som mala viac trpezlivosti a použila iné metódy, ale jedno by sa nezmenilo určite. Učila by som s takou dávkou lásky ako vtedy. V živote by to malo byť tak, aby si každý toho druhého vážil a toleroval, pretože sme všetci rozdielni. Každý z nás má inú povahu aj charakter. Kým to prvé môžeme správnym pôsobením ovplyvniť. Charakterom dostávame vlastnosti dané a pôsobiť na ne, je veľmi ťažká vec. Ale človek má slobodnú vôľu a môže robiť to, čo chce. A nemal by sa vyhovárať. Úloha učiteľa je v tomto prípade nesmierne ťažká, pretože mu je dovolené vidieť

ten rozdiel. Deti sú rôzne a učiteľ by mal mať na pamäti, že veľkou dávkou lásky môže veľa zmeniť.

Stretávate „svoje deti“? Som nesmierne šťastná, keď ma na ulici oslovia „moje deti“ a delia sa so mnou a svoje šťastie. Viete, ja vtedy, keď počúvam, ako aj po rokoch spomínajú na „staré dobré školské časy“, viem, že moja práca mala zmysel. Ďakujem Bohu každý deň, že vo svojich 91 rokoch mám takú pamäť. Stačí, keď mi pripomenú meno a kedy chodili do školy a ja viem, aj čo vyparatili. A najviac ma teší, keď mi povedia, že sa im darí.

Stretnutie s pani učiteľkou Vokálovou bolo veľmi dojemné. Hoci pôsobí krehko, vyžarovala z nej energia a elán, ktorý by sme jej mohli závidieť. Bola to aj moja pani učiteľka, ktorú sme mali veľmi radi, pretože sme mali pri nej pocit, že je našou oporou. V živote sa stretneme s nesmiernym množstvom ľudí. Na mnohých zabudneme, na niektorých si niekedy spomenieme, ale v našom živote sú aj ľudia, na ktorých nezabudneme nikdy. A za tých pár minút strávených v jej spoločnosti som si uvedomila, že byť učiteľom je úžasné, aj keď to nie je vždy „ružové“. Želáme pani učiteľke hlavne veľa zdravia a veľa radosti zo života. Aj J.A.Komenský povedal, že učiteľ bude vždy ten, ktorý v spoločnosti „vzbudzuje ducha slobodného premýšľania a rozvíja cit osobnej zodpovednosti“. A taká je aj po rokoch naša pani učiteľka Vokálová.

Jar a Deň učiteľov patria k sebe a aj keď v prírode tento rok jarné teplo ešte chýba, nech nechýba v našich srdciach. Nechajme prebudiť svoju „učiteľskú dušu“ naplno a napriek všetkému a všetkým budme učiteľmi hodnými tohto mena... -mKa-

Toto me furt hutoreli:
Tomaš Garik Masarik – tak se bije somarik,
Jan Amos Komenski – tak se bije slovenski.

AMOS

2010 mili Amos,
často mi chodíš do snov.
Poznam ce dluho a čas bi hciv
už zo mnov spisac doslov.

Lemže ja išče ňekonču,
choč mi už het od školi.
Ja mušu Pan Čas napisac
das dva – tri kapitoli.

Kec me buli dzeci –
bože, tot čas leci.
Bavic še u humňe –
bulo nam bars šumňe.

A narodna škola,
Sobranska meščanka
cicho odplavali
jak po vodze slamka.

Ňeraz me šedzeli
u somarskej lavki
z rukami za drikom
do ďalšej prestavki.

A kec začingalo,
to buv signal z ňeba,
bo mi much prekušic
iz koukusom chleba.

Bulo aj po pisku,
hev – tam iz palicov,
domov mi dodrindav
iz červenov ricov.

No domam buv cicho,
bo kec začaluješ –
ta aj occov remeň
na rici učuješ.

Dňeš kec na to dumam,
kus to aj pomohlo
a ňijak mi rozum
do boka ňeohlo.

Choč znam, že dňeš calkom
už inšaka doba,
po rodižne vidno,
chto jaka osoba.

pokračovanie na strane 8

V našom meste máme veľa vynikajúcich učiteľov, ktorí neberú svoje povolanie ako zamestnanie, ale ako poslanie. Na každej hodine odovzdávajú svojim žiakom kus seba. Odovzdávajú im nielen svoje vedomosti, ale aj životné skúsenosti, postoje a hlavne veľa ľudskej lásky. Aj keď je dnešná doba moderná a rýchla, žiaci potrebujú učiteľa, ktorý im pomôže prekonať bežné prekážky, či pomôcť riešiť problémy. A práve takito učiteľia, pre ktorých je učiteľstvo ich srdcovou záležitosťou, boli 26. marca 2010 v obradnej sieni Mestského úradu

„Aký väčší alebo lepší dar môžeme dať svetu ako to, že vyučujeme a vzdelávame mládež? Nám ide o lepšiu budúcnosť a preto sa nemôžeme zastaviť pri hľadaní prostriedkov, ktoré ju majú umožniť.“

J.A. Komenský

odmenení Plaketou Jána Amosa Komenského. Ocenenie odovzdal primátor mesta, Pavol Džurina, na základe návrhu vedenia školy týmto učiteľom: Ivan PAJKOŠ, Základná škola Komenského 6 v Sobranciach
Mgr. Slávka BAJUZOVÁ, Základná škola Komenského 12 v Sobranciach
Dana MARCINČÁKOVÁ, Základná umelecká škola v Sobranciach
Eva BOBANCOVÁ, Materská škola v Sobranciach
Oceneným učiteľom srdečne blahozeláme a do ďalšej učiteľskej práce im želáme veľa zdravia, tvorivosti a hlavne veľa dobrých a učenlivých žiakov.

Dňa 29. marca 2010 sa v MsKS uskutočnilo stretnutie učiteľov – dôchodcov pri príležitosti sviatku „Dňa učiteľov“. Veríme, že sa stane milou tradíciou. Prijemná atmosféra plná

emócií, úsmevov, dobrej nálady, ale hlavne krásnych spomienok ich určite na celé popoludnie prenesie do „starých dobrých čias“. Primátor mesta pozval a ďakovný list odovzdá týmto bývalým učiteľom: Andrašová Eva, Bobík Michal, Bobíková Agáta, Botunová Mária, Dankovčíková Anna, Denciová Anna, Dobiašová Marta, Dudík Marek,

Dudíková Mária,
Dufincová Mária,
Dziaková Mária,
Faltus Ludovít, Fiedlerová Anna, Filip Juraj, Gavulová Irena, Hric Ludovít, Hudák Michal, Hudáková Vlasta, Chyriková Marta, Ihnátová Mária, Ilková Magdaléna,

na, Jakubová Anna, Jenčová Anna, Kačurová Mária, Kačuchová Milota, Knapp Július, Kostrejšová Mária, Kováčová Gabriela, Kunder Jozef, Kunderová Anna, Kurucová Marta, Laciová Mária, Lechmanová Mária, Louma Milan, Maciková Mária, Malejčíková Mária, Michálek Pavol, Michaličová Kvetoslava, Michalková Cecília, Mikovčíková Helena, Mižák Ján, Mižáková Mária, Nagyová Magdaléna, Nebesník Juraj, Nebesníková Olga st., Nebesníková Oľga, Olexová Anna, Oravcová Mária, Oravec František, Pauliková Anna, Petro Ján, Pohaničová Mária, Ropoviková Veronika, Rovňáková Veronika, Savčák Michal, Semivan Ján, Simčíková Zuzana, Sotáková Margita, Šlapáková Margita, Šuchta Emil, Šuchtová Alžbeta, Tomčová Mária, Tomková Mária, Trochcová Marta, Vargová Mária, Viňanská Anna, Viňanský Pavol a Vokálová Alžbeta.

-mKa-

Aj ja buv učiteľ
a mocnom merkovav
bi mi toti chibi
sam ňezopakovav.

Dakotri rodiče
me ňeraz preklali,
že jich dzecko andel
a ja ľem čort stari.

Tagže u rodičov
jedna chiba hlavna:
učiteľ je chiba.
Jich dzecka je pravda.
(aľe to ňepravda!)

Bo „dňes“ vašo dzeci
me u mesce ňeraz
šumňe pozdravili
a za vas rodičov še ospravedľili.

Je še snaživ dzecom
davac vieru s laskov,
jich mudrojsc rozvijac
aj zo svojov vlastnov.

Furt mi jich navodziv
na jich vlastnu drah,
bo ľem po ňej dujdu
gu svojomu prahu.

Učiteľ s rodičom
budzce kamaraci
a čas sam ukaže,
že še to oplaci.

A teraz hadajce!

Mam troch učiteľov
uše u pameci.
Voňi mňe učili,
ja učiv jich dzeci.

Jeden buv športovec
mav gitaru staru,
zo svojou ženou nam
špivav Nijagaru.

Jeden nas aj spasav,
aľe aj naučiv
hadvaesoštiri (H2 SO4)
s tim nam mozgi mučiv.

A kec me ňezniľi,
stracila še laska.
„Vam škola ňepachňe?
Vam pachňe kolbaska!“
Dvojo dodňes žiju
a ja jim vinčuju,
naj šče dľuho zdravi
zos časom figľuju.

Hádaj, kto som,
kývaj nosom!

Vaš Ďusi

ZA DOC. FRANTIŠKOM BENČAŤOM

Smutná správa zastihla lesnícku verejnosť, dendrológov, botanikov, priateľov a známych 17. januára 2010. Vo veku 80 rokov odišiel do večnosti Dr.h.c.doc. Ing. František Benčať, DrSc. Rodák z Kozároviec (18.9.1929) ukončil štúdium odboru lesného inžinierstva na Vysokej škole poľnohospodárskej a lesného inžinierstva v Košiciach v roku 1952. Po zmene sídla školy do Zvolena začínal pracovať ako asistent na Ústave dendrológie a fytoceológie. Po dvoch rokoch, v r. 1954 bol riaditeľom tejto inštitúcie SAV, kde odpracoval 35 rokov. Celý život zasvätil vede a výskumu v oblasti botaniky a dendrológie

a hlavne introdukovaným drevinám (zavedenie drevín mimo prirodzenej oblasti ich rozšírenia). Obzvlášť významne prispel k poznatkom o biológii a ekológii východoázijských, najmä čínskych druhov drevín. Pri organizovaní vedeckého výskumu mal neustále na zreteli jeho realizáciu v oblasti praktického využitia. Výsledky tejto významnej pracovnej činnosti vyústili do elaborátu „Konceptia ochrany a tvorby sídelnej zelene na Slovensku“. Spolupracoval a zároveň zodpovedal za „Bioprojekt Jelšava“. Osobitnú pozornosť si zasluhuje „Atlas cudzokrajných drevín a rajonizácia ich pestovania“, za ktorý mu bola udelená „Národná cena Slovenskej republiky“. Pozoruhodná bola jeho činnosť publikačná a organizátorská práca spojená s celým radom vedeckých a spoločenských funkcií, za ktoré ho ocenili viacerými štátnymi, rezortnými vyznamenaniami, čestnými uznaniami a plaketami. Pred takmer štyrmi desaťročiami so spolupracovníkmi z Arboréta Mlyňany zmapoval výskyt vzácných drevín po prvýkrát na území Slovenska podľa vtedajších okresov. V júli 2001 navštívil lokality výskytu v súčasných okresoch Bardejov, Humenné, Michalovce, Snina, Sobrance a Trebišov. Konštatoval, že: „Hustota výskytu cenných parkových objektov je v uvedených okresoch v rámci Slovenska unikátna!“ Pri príležitosti životného jubilea 80. narodenín žičili kolegovia a priate-

lia z regiónu Zemplína vynikajúcemu odborníkovi a vzácnemu človekovi hojnosť primeraného zdravia, pohody a spokojnosti. Gratuláciu rozšírili o želanie, aby navštívil opäť vzácne parkové objekty, ktoré mu už dávno prirástli k srdcu...

Žiaľ, vážne zdravotné problémy prerušili mnohé zámery a predsavzatia, ktoré mienil v dendrologickej oblasti vykonať... Zanechal celoživotné dielo celospoločensky významnej hodnoty, ktoré ho zaradilo medzi najvýznamnejšie osobnosti lesníctva a dendrológie na Slovensku.

Čeť jeho svetlej pamiatke!
Ing. Ladislav Maxim

ŠAMPIÓNÍ ZO SOBRANIEC

Posledné novembrové dni 2010 patrili chovateľom z 25 štátov celej Európy. Práve vtedy sa konala v Nitre prestížna európska chovateľská prehliadka, ktorá prezentovala prácu ľudí, zaoberajúcich sa chovom a šľachtením zvierat. Už po druhýkrát sa konala aj súťaž mladých chovateľov vo veku od 6 do 18 rokov, ktorí so svojimi zvieratami súťažili o titul „Mladý majster Európy“. Počas dvoch dní vybraná porota, takmer 160 členov z celej Európy posudzovala vystavené zvieratá podľa európskych štandardov. Cieľom výstavy bolo veľkolepé predvedenie rôznorodosti druhov králikov, morčiat, holubov, hydiny, vtákov a vysokej výkonnosti našich chovateľov v piatich odbornostiach Európskeho zväzu chovateľov.

Chovatelia súťažili o titu-

ly „Európsky majster“, „Európsky šampión“ a o „Čestné ceny“. Návštevníci boli nadšení organizáciou výstavy a vystavovatelia mali veľkú radosť, že je o ich prácu taký záujem.

Určite o tom mnohí neviete, ale aj my Sobrančania sme mali na tejto medzinárodnej výstave svojich chovateľov a výsledky poroty ukázali, že máme

v Sobrančiach chovateľov - odborníkov, ktorí vedia aj vyhrávať. A ako to dopadlo?

MVDr. Štefan DŽURINA - v kategórii vystavovateľov hydiny - 2 ocenenia: Šampión Európy a Čestná cena, Mgr. Štefan GONDAL - v kategórii vystavovateľov holubov - prestížne ocenenie Šampión Európy, Ján NEMEC - v kategórii vystavovateľov králikov -

Čestná cena, Jozef NITRAY - chovateľ králikov - 2-krát Čestná cena, Martin NITRAY - chovateľ králikov - Čestná cena, Slavomír PLACHÝ - v kategórii králiky - Čestná cena.

Vítanom k úspešným výsledkom a výbornej reprezentácii mesta srdečne blahoželáme a do ďalšej chovateľskej práce im želáme veľa úspechov. -mKa-

POSTAVILI SKORO STO SNEHULIAKOV

Konečne to bola zima taká, aká ma byť. Skonštatovali mnohí z nás. Najviac sa však tohtoročnej bohatej snehovej nádielke tešili deti. MsKS v Sobrančiach pripravilo pre žiakov a učiteľov základných škôl akciu, ktorá nadväzovala na celoslovenské súťaže v stavaní snehuliakov. Aj my sme sa chceli popasovať s rekordom a zaumienili sme si postaviť čo najviac snehuliakov za 60 minút. Všetko vyzeralo jednoducho

až do chvíle, keď deti začali snehuliakov stavať. Snež sa totiž nedal veľmi tvarovať, a tak sa menili aj pravidlá a dôležité bolo postaviť akéhokoľvek snežného tvora, ktorý bude mať základné znaky snehuliaka, teda nos, oči a čiapku na hlave. Žiaci prejavili svoju kreativitu a použili na snehuliaka svoje čiapky, šály, rukavice a jeden snehuliak mal dokonca aj okuliare. Z postavených snehuliakov mali deti obrovskú

radosť a počítanie na konci bolo viac ako zábavné. Deti dali svojim výtvorom mená a niektoré k nim pridali aj príbeh. Pri výsledku 97 snehuliakov aj „maličkých snehuliáčikov“ však nálada detí neklesla, skôr naopak, hneď si robili plány, ako sa v stavaní snehuliakov zdokonalia. Celým parkom sa niesol veselý detský smiech a to bola tá najkrajšia bodka za touto milou akciou.

- mKa -

PREDSTAVUJEME VÁM...

Sme radi, že vás táto rubrika zaujala a aj v tomto čísle vám predstavíme Sobrančanku, ktorá je ešte len dievča, no jej úspechy sú hodné obdivu. Každý z nás sleduje televíziu a niekedy, keď sa pozeráme na šikovných mladých ľudí, skonštatujeme, že svet patrí mladým. O to väčšia je naša radosť, keď vieme, že v Sobrančiach máme talent, ktorý sa umiestňuje na popredných miestach nielen v slovenských, ale aj v medzinárodných súťažiach. Dnes vám predstavíme úspešnú tanečnicu Líviu Melníkovú.

Ktorý tanec je pre teba najobľúbenejší?

Mám to rozdelené podľa skupín, zo štandardných tančov mám veľmi rada waltz, pretože vyjadruje zaľúbenosť, jemnosť, je pokojný a cez jemné tóny môžem vyjadriť svoje pocity. Opačným štandardným tancom je quikstep, ktorý je vždy posledným súťažným tancom a môžem sa v ňom

realizovať bez trémy, pretože viem, že súťaž sa končí. Mám tento tanec veľmi rada, lebo svojím charakterom zodpovedá môjmu temperamentu, je rýchly a veselý. V kategórii latinsko-amerických tančov rada tančujem rumbu. Hovorí sa, že je to tanec, ktorý odzrkadľuje vzťah dvoch ľudí. Nie je to však len láska, ako si mnohí myslia. V tomto tanci sa dá nájsť okrem lásky aj rozpoltenosť, smútok, ale aj nádej. Rumba má svoj príbeh, a keď si divák prečíta môj tanečný príbeh, viem, že som tancovala výborne.

Čo pre teba znamená úspech?

Niekedy, keď trénujem 5 hodín vkuse na opätkoch vysokých 10cm, mám pocit, že môj úspech je už len to, že to vydržím počas celého tréningu. Ale tak naozaj úspechom je pre mňa každá súťaž, ktorej sa zúčastňujem. Je to perfektný pocit stáť na stupienkoch pre víťazov. Vtedy viem, že moje odriekania, tréningy, ba niekedy aj slzy majú zmysel a ja som šťastná, že som to všetko vydržala.

Kedy si sa rozhodla, že tanec je to, čo chceš?

Hovorí sa, že začiatky sú ťažké, ale tie moje tanečné boli plné smiechu a zábavy. Začala som tancovať ako osem-ročná a mala som pocit, že sa hrám. Môj prvý tanečný partner bol spolužiak Dominik Demčák, s ktorým

som tancovala 7 rokov a dosiahli sme spolu veľmi pekné tanečné úspechy. Na Majstrovstvách Slovenska - Juniorov sme 2-krát obsadili 3.miesto. Postupne som si uvedomovala svoju zodpovednosť, pretože to nie je len o tancovaní. Je to aj o financiách, a verte mi, tanečný šport je jeden z najdrahších a najťažších športov. Je to veľká drina pripraviť sa na súťaž. Je to šport, ktorý má svoje pevné pravidlá a vyžaduje si veľmi dobrú fyzickú kondíciu. Nie je to však len o kondícii tela, ale hodnotí sa aj postoj, úsmev a celková charisma tanečníkov. A tak, keď som si začala uvedomovať všetky tieto aspekty, až potom som začala brať tanec úplne vážne. Po zmene tanečné-

ho partnera prišlo obdobie, keď som veľmi chcela dokázať sebe a všetkým, ktorí mi verili, že budem úspešná a budem výborne tancovať. A tak som na sebe tvrdo pracovala, nevynechala som žiaden tréning, či sústredenie až prišiel rok 2009 a s ním zmena tanečného partnera. Martin Janiček mal už v tej dobe za sebou vynikajúce výsledky v tanečných súťažiach nielen doma, ale aj v zahraničí. Som veľmi rada, že je mojím tanečným partnerom.

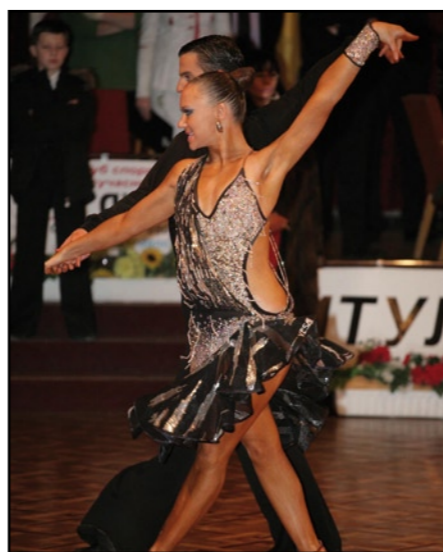
Máš svoj tanečný sen?

Máme Majstrovstvá Slovenska v kombinácii 10 tančov (štandard a latinsko-americké) a určite je mojím snom stať sa majsterkou Slovenska. Byť vo finále Majstrovstiev sveta v tejto kombinácii by bol asi vrchol mojej kariéry. Keď sa však môj vzťah k tancu zmení a bude taký ako doteraz, budem rozmyšľať nad založením tanečnej školy.

Čo robíš vo voľnom čase?

Keď som sa ešte len učila tancovať a trénovala som 4-krát do týždňa, mala som pocit, že mám veľmi málo voľného času. Teraz, keď trénujem a chodím na súťaže nielen po celom Slovensku, ale aj do zahraničia, alebo na skúšky šiat, pojem voľný čas mi nejako zmizol. Čas si delím medzi školské a tanečné povinnosti a všetko, čo súvisí s tancom, je môj „voľný čas“.

To, že tanec berie naozaj vážne a zodpovedne, sa odzrkadľuje na úspechoch tohto veľmi sympatického tanečného páru. V roku 2009 a 2010 získala so svojím tanečným partnerom 1. miesto na medzinárodnej súťaži, mládež - štandard, MARIBOR- Slovinsko, 1. miesto na medzinárodnej súťaži, mládež - štandard, LVIV - Ukrajina, 2. miesto na medzinárodnej súťaži, mládež, latinsko-americké tance, LVIV- Ukrajina, tá istá súťaž, ale v kategórii dospelých z 30 párov 5. miesto, na medzinárodnej súťaži - dospelí, latinsko-americké tance, ORADEA-Rumunsko- z 80 párov 32. miesto. Lívia v súčasnosti so svojím tanečným

partnerom Martinom dosahuje mimoriadne úspechy. Aj ich posledná veľká súťaž - Majstrovstvá Slovenska, kde sa za veľký úspech považuje aj účasť vo finále, skončili na úžasnom 4. mieste. Aj to svedčí o tom, že sa tomuto páru darí výborne. Všetci veríme, že ich najväčšie tanečné úspechy sú ešte len pred nimi. Už teraz sa nádejame, že Lívia bude na sebe ďalej pracovať a bude sa jej dariť. A ktovie, možno pre našich Sobrančanov zriadi svoju vysnívanú školu práve vo svojom rodnom meste. Všetci ti držíme palce, Lívia! -mKa-

FUTBALISTI MAJÚ NOVÉHO TRÉNERA

Od 1. januára 2010 došlo k zmene na poste trénera futbalistov MFK Sobrance, účastníka III. ligy v kategórii dospelých. Doterajšieho kormidelníka Eduarda Knieža strieda vo funkcii zahraničná akvizícia, ktorou je Ukrajinec Robert Babič z neďalekého Užhorodu. O bližšie informácie týkajúce sa tejto zmeny a ďalších plánov a vízií v súvislosti s futbalom v meste sme požiadali doterajšieho trénera Eduarda Knieža, ktorý naďalej zostáva vo funkcii prezidenta MFK.

Nový tréner a zmeny v kádri

„K zmene trénera nás v prvom rade viedol cieľ zachrániť III. ligu, v prípade že sa to nepodarí, budeme sa s tým musieť zmieriť a pokračovať ďalej. Samotný tréningový proces začal 10.1. klasickou prípravou zameranou hlavne na kondičné prvky a podstatnú časť zimnej prípravy tvoria aj prípravné zápasy, ktoré sme odohrali zväčša na prírodnom povrchu.

Z kádra nám odišli kmeňoví hráči Michaloviec Praščák a Ličko, ktorým skončilo u nás hostovanie. Z rovnakého dôvodu odišiel aj kmeňový hráč Kusína Romanco. Do prípravy sa z nám neznámych dôvodov nezapojili Komár a Matej. Novou posilou v kolektíve by mal byť Filip Kudelás z Porostova, ktorého prestup k nám je už na 99 percent vyba-vený. Staronovými tvármi v jarnej časti súťaže budú Klamo, Mihalovič a brankár Jakuboc, ktorí celú alebo takmer celú jeseň nehrali zo zdravotných dôvodov. Do prípravy „A“ mužstva boli zapojení aj dorastenci Copák, Paško, Marcin, Mitro a J. Spišák. Je len na nich ako sa dokážu presadiť.

Čo sa realizačného tímu týka, v ňom okrem môjho odchodu a príchodu nového trénera žiadna zmena nenastala. K osobe nového trénera by som chcel ešte povedať, že v jeseni trénoval B mužstvo Zakarpátje Užhorod, ktoré hráva v súťaži približne na úrovni našej tretej ligy. Okrem trénera tu naďalej máme aj 3 hráčov z Ukrajiny (Kalabay, Pakoš, Orzachovskyj), ktorých mali diváci možnosť vidieť v zápasoch jesennej časti.“

Z mojich povinností a starostí veľa nebudlo

„Môj odchod z funkcie trénera mi ubral z povinností v MFK len veľmi málo. Ostal som prezidentom, moja náplň práce je okrem tréningového procesu a kaučovania v zápasoch prakticky všetko. Robíme to, ľudovo povedané, na kolene, teda v amatérskych podmienkach. Finančne klub zabezpečujeme z dotácie, schválenej mestským zastupiteľstvom, z ktorej je možné pokryť základný chod klubu

a správu štadióna. Cením si aj pomoc od ľudí z Mestského úradu. Ostatné finančné zdroje zabezpečujeme zo súkromných prostriedkov a naďalej platí, že podstatná časť týchto financií k nám prúdi od sponzorov bývajúcich a podnikajúcich mimo okres Sobrance.

Dôležitá je pre nás rekonštrukcia štadióna, podarilo sa nám kompletne zrekonštruovať tepelné hospodárstvo, prvé úspory v tomto smere by sa mali prejaviť asi po roku. Inak stále musíme hovoriť o havarijnom stave štadióna – vo vnútri zateká, keďže dlhé roky sa tam neinvestovalo. Ak sa čo najskôr nezainvestuje, môže sa stať, že štadión, ktorý je majetkom mesta, bude časom zdevastovaný. A toho by sa hádam nikto z nás nechcel dožiť!

Ako som už povedal, v prvom rade je dôležitá záchrana, ale ja mám širšie priority. V tomto smere nám môže pomôcť aj konferencia VSFZ a jeho nové vedenie si ako jeden z hlavných cieľov stanovili zásadný obrát v úrovni a objektívite súťaží. Očakávam preto, že sa bude hrať oveľa viac v duchu fair-play ako doteraz.“

Chýba mi koncepcia rozvoja športu v meste

„V súvislosti s financovaním klubu chcem pripomenúť, že v meste chýba základná koncepcia rozvoja športu. Vyzval som členov komisie pre šport, aby bola takéto koncepcia na najbližších päť rokov vypracovaná. V nej by sa na základe stanovených kritérií určili tzv. prioritné športy, ktoré by boli preferované pri pridelovaní finančných prostriedkov. Teraz neexistujú prakticky žiadne pravidlá pridelovania dotácií pre jednotlivé športy a MFK je podľa mňa značne podhodnotený. Treba do toho vniesť poriadok a povedať si, čo je v meste, čo sa športu týka, pre najbližších 5 rokov dôležité. Nie je predsa možné, aby klub, ktorý má asi 70 až 80 aktívnych športovcov, dostával tak malú dotáciu.“

Zaznamenal: -beh-

SILVESTROVSKÁ NOHEJBALOVÁ TRADÍCIA POKRAČUJE

Už samotný názov turnaja napovedá, že termínom jeho konania je pravidelne posledný deň v kalendárnom roku. Nebolo tomu inak ani na Silvestra 2009, kedy sa v Sobrančiach pod záštitou primátora mesta konal už 43. ročník tradičného Silvestrovského turnaja neregistrovaných hráčov v nohejbale, ktorý patrí medzi najstaršie na Slovensku a ktorého zakladateľom je už nebhý Ernest Vokál, iniciátor športového života v Sobrančiach a zároveň človek, ktorý celý život pracoval s mládežou a mnohých mladých ľudí v našom meste priviedol k športovaniu a turistike. Preto sa tento turnaj, o usporiadanie ktorého sa už niekoľko rokov stará skupina organizátorov pod vedením Michala Filipa, po tretíkrát hral zároveň aj ako memoriól Ernesta Vokála.

V telocvičniach oboch sobranských ZŠ sa prezentovalo 11 trojčlenných družstiev, ktoré boli rozdelené do dvoch základných skupín. V semifinále, kam postúpili dve najlepšie družstvá zo základných skupín, si finálovú účasť vybojovali trojice Michal Žeňuch ml. - Peter Paulina - Juraj Rigan a Miroslav Fabian - Martin Hreško - Michal Hreščák. Vo finále bol úspešnejší trojlistok Žeňuch ml. - Paulina - Rigan. V stretnutí o tretie miesto zvíťazila trojica Michal Hlivák - Ludovít Mišlan - Zoltán Dóczy. Jej porazenými súpermi v boji o bronz boli Pavol Michalko, Miloš Golej a Emil Záhorčák. O účastníkov turnaja bolo dobre postarané, nechýbalo občerstvenie ani tradičné klobásy a guláš. (beh)

MLÁDEŽNÍCKY FUTBAL V SOBRANCIACH

ROZHOVOR s trénerom dorastencov Štefanom Kurčenkom

1. Môžeš nám stručne predstaviť mužstvo sobranského dorastu?

Trénujem 20 dorastencov vo veku od 15 do 19 rokov. Väčšinou sú to žiaci Gymnázia Sobrance a Spojenej školy v Sobranciach.

2. Ako hodnotíš vystúpenie svojich zverencov v jesennej časti súťaže?

Som spokojný s účinkovaním dorastencov IV. ligy v jesennej časti súťaže. Sme na 4.-5. mieste v tabulke. Súťažime s kvalitnými súpermi, napr. FK Geča, Strážske a Gelnica.

3. A čo príprava na jarnú časť súťaže?

Už v zime sme sa pripravovali na jarnú časť, ale len v domácom prostredí. Trénovali sme 4x do týždňa, absolvovali sme 7 prípravných zápasov s kvalitnými súpermi. Mužstvo doplníme o 3 nových hráčov: Byra, Rusnák a Spišák. Piati hráči: Ján Spišák, Lukáš Copák, Martin Paško,

Michal Marcin a Majo Mitro absolvujú zimnú prípravu s A mužstvom.

4. Sú v MFK vytvorené dobré podmienky pre rozvoj mládežníckeho futbalu, ak nie, čo by sa malo zlepšiť?

Podmienky nie sú najlepšie, chýbajú financie. Mala by sa tiež zlepšiť spolupráca so školami, mestom a širším okolím, pokiaľ ide o vyhľadávanie talentovaných hráčov.

5. Ako hodnotíš ty osobne spoluprácu s vedením MFK a mestom Sobrance?

Vedenie MFK by malo venovať viac pozornosti mladým futbalistom, podporovať ich rast, aby sme si vytvorili širšiu základňu vlastných hráčov a nemuseli v budúcnosti míňať peniaze na kupovanie drahých hráčov. S mestom je spolupráca v rámci možností, môžem povedať, na dobrej úrovni. Som poslancom MsZ, a tak môžem priamo riešiť vzniknuté problémy v mestskom zastupiteľstve. Pokiaľ mesto môže, pomáha nám.

6. Čo je potrebné urobiť, aby sa zlepšila kvalita mládežníckeho futbalu v meste, aká je jeho budúcnosť?

Je treba vytvoriť lepšie materiálne podmienky (lopty, ponožky, dresy, oblečenie na zimnú prípravu a pod.), aby mladí s väčšou chuťou venovali svoj voľný čas a nemálo energie futbalu. Bol by som rád, keby sme mali viac financií a mohli absolvovať sústreďenia aj v inom ako domácom prostredí, aby moji zverenci mali príležitosť futbalového rastu a mohli si zmerať sily nielen so súpermi z tabulky – z našej súťaže. Mojim cieľom je postúpiť do vyššej ligy.

7. Čo by si chcel povedať na záver nášho rozhovoru?

Rožmýšľal som, čo atraktívne by som mohol pre svojich zverencov pripraviť tak, aby si zmerali sily aj v medzinárodnom meradle. Rád by som zorganizoval turnaj medzi našim mužstvom dorastencov a mužstvom z družobného mesta Lubaczow z Poľska. Začiatkom mája t.r. plánujeme odohrať 2 priateľské zápasy v Sobranciach a počas letných prázdnin by bola odvetá v Poľsku. To si však vyžaduje finančné prostriedky a tie chýbajú. Preto sa obraciame na všetkých dobrých ľudí a sponzorov, ktorí by chceli podporiť mládežnícky futbal v našom meste, aby nám pomohli. Kontaktnou osobou je tréner Štefan Kurčenko, tel. č.: 0915-458 323, 056-652 3782. Ďakujeme!

-JK-

V SOBRANCIACH PO ROKOCH OPĽ DIEVČENSKÁ HÁDZANÁ

V sezóne 2002/03 mal vtedajší ŠK Zekon PSJ Chemkostav (dnes Iuventa) Michalovce jednu zo svojich dievčenských prípraviek aj v Sobranciach. Dievčatá tu hrávali a trénovali pod vedením pána Treľa, ktorý však po sezóne odcestoval pracovne do zahraničia a preto sa v nasledujúcich rokoch s hádzanou v Sobranciach nepokračovalo. Vďaka iniciatíve vedenia Chemkostavu a Iuventy Michalovce ako aj riaditeľky I. ZŠ Sobrance Evy Pappovej hádzanársku prípravku pre dievčatá vo veku 10 – 12 rokov v školskom roku 2009/10 obnovili. Pod vedením trénerky Svetlany Tkáčovej, ktorá predtým dlhé roky pracovala so žiačkami v Iuvente, sa do tréningového procesu zapojilo štrnásť dievčat z I. ZŠ Sobrance, ktoré už odohrali aj niekoľko stretnutí v rámci súťaže školských športových stredísk, kde dosiahli aj svoje prvé víťazstvá. Dvakrát zvíťazili nad prípravkou VII. ZŠ Michalovce, teda nad školou s dlhoročnou hádzanárskou tradíciou. Blahoželáme! (beh)

